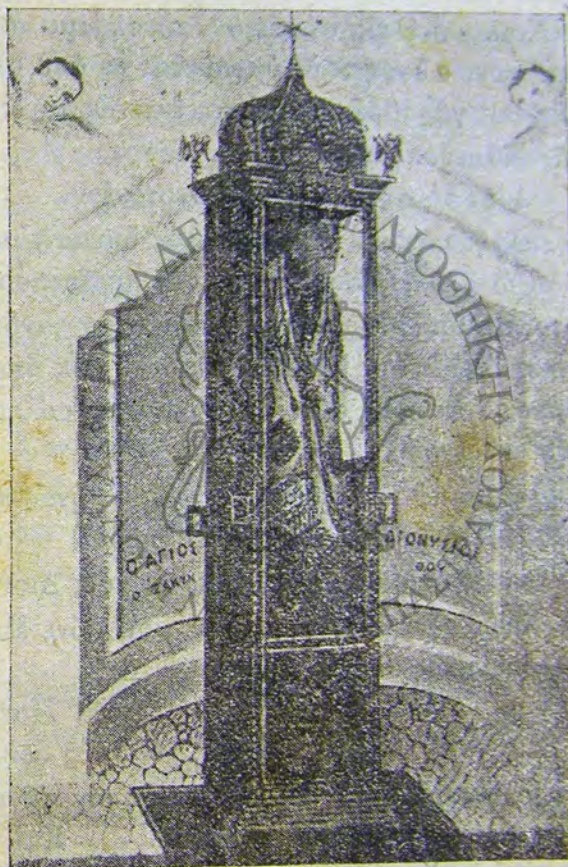

3350

ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΙΓΙΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΡΟΥ

Παράκλησις Χαιρετισμοί καὶ Ἐγκώμια, εἰς τὸν
Πολιοῦχον Ἱεράρχην καὶ θαυματουργὸν Ἅγιον
Διονύσιον Προστάτην Αἰγίνης, Ζακύνθου καὶ
πάντων τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Τὸ Ἱερὸν Δεῖψανον τοῦ Ἁγίου Διονυσίου
ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ

Χαίροις ὁ Ζακύνθου γόνος λαμπρός, πρόεδρος Αἰγίνης
καὶ Στροφάδων μέγας φρουρός, χαίροις Ἐκκλησίας νέος
φωστήρ τρισμάκαρ Ἀρχιερέων κλέος ὦ Διονύσιε.
Γεώργιος Βουτέρης Ἱερεὺς Ἐφημέριος Ὁσίου Μελετίου
Ἀθῆναι 1930. Ἀγίου Μελετίου ἡ οἰκία τοῦ Ἀριθ. 99Α.

**Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν μέγαν
ιεράρχην Διονύσιον συντεθεὶς παρ'
ἀνωρύμου χάριν εὐλαθείας.**

Ἦχος δ'. Τῇ Θεοτόκῳ ἔκτενωσ.

Διονυσίου ἱεραῖς μεσιτείαις, παθῶν ποικίλων
πειρασμῶν καὶ κινδύνων, τοὺς σοὺς ἱκέτας λύ-
τρωσαι Χριστέ ὁ Θεός, οἴκτειρον τὸ πλάσμα σου ὡς
Θεὸς ἐλεήμων, σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἀπὸ βλάβης
παντοίας, σοὶ γὰρ βοῶμεν πάντες ἔκτενωσ μὴ ὑπερό-
ψη ἡμᾶς πολυεύσπλαγγνε.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν αἰεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊίστασο πρε-
σβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρήσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποσιώ-
μεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν. καὶ ἀρχόμεθα τοῦ κανόνος ψδὴ α'. ἦχος πλ. δ'.

Υἱὸν διοδεύσας ὥσεὶ ξηρὰν

Θεὲ παντοκτεῖρμον καὶ λυτρωτά, ταῖς Διονυσίου
ἱκεσίαις λύσιν δεινῶν, παράσχου μοι, μόνε ἐλεῆμον
καὶ βασιλείας τῆς σῆς με ἀξίωσον. Δις

Δόξα Πατρὶ

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, ὁ τοὺς σοὺς ἁγί-
ους θαυματοῦσας ἐπὶ τῆς γῆς, οἰκτείρησον πάντα τὸν
λαόν σου, Διονυσίου λιταῖς πολυέλεε. Καὶ νῦν.

Πρεσβείαις Χριστέ μου τῆς σῆς μητρός, καὶ Διο-
νυσίου κατοικτεῖρησον σὸν λαόν, καὶ θᾶπτον παρὰ-

σχου τὴν εἰρήνην, ταῖς ἐκκλησίαις σου μόνε φιλάν-
θρωπε.

Ῥδὴ δ'. Οὐρανίας ἀψίδος ὁροφουργὲ Κύριε.

Ὁ σωτὴρ τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὴς Κύριος, ὁ
ἐνδοξαζόμενος μόνος ἐν τοῖς ἁγίοις σου τοῦ σοῦ θε-
ράποντος πανευπροσδέκτοις πρεσβείαις, πᾶσι τὰ ἐλέη
σου ἡμῖν κατάπεμψον. Δις Δόξα Πατρὶ

Ἱεραῖς μεσιτείαις πατρὸς Θεὲ εὐσπλαγγνε, λύτρω-
σαι κινδύνων παντοίων τοὺς σοὶ προστρέχοντας, πί-
σται καὶ δάκρυσι, καὶ οὐρανῶν βασιλείας, πάντας κα-
ταξίωσον, πιστοὺς ὡς εὐσπλαγγνος.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρᾳ οἰκήσας παρθενικῇ, Κύριος δέχου
τὰς αὐτῆς ἱκεσίας, Διονυσίου τε καὶ σῶσον ἅπαντας
τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ τῆς βασιλείας σου σῶ-
τερ ἀξίωσον.

Κάθισμα ἦχος β'. Πρεσβεία θερμὴ

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου, πρεσ-
βεύει θερμῶς ὁ μέγας Διονύσιος, ταῖς αὐτοῦ δεήσεσι,
ψυχικῶν κινδύνων ἡμᾶς ἀπάλλαξον καὶ θείας δόξης
δεῖξον κοινωνούς, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου.

Ῥδὴ ε'. Εἰσακήκοα Κύριε

Ὁ Θεὸς ὁ πανάγαθος, ταῖς ἱεράρχου λιταῖς ἐλέη-

σον, τοὺς ἰκέτας σου μακρόθυμε, ὅπως εὐχαρίστως
σὲ δοξάζομεν.

Δόξα Πατρὶ

Παντοδύναμε Κύριε, πλουσία ἐλέη ἡμῖν κατά-
πεμψον, τοῖς ὑμνοῦσί σε φιλόανθρωπε, ταῖς Διονυσίου
παρακλήσεσι. Καὶ νῦν.

Ἦ Πανάμωμος δέσποινα, σὺν Διονυσίῳ καθικε-
τεύει σὲ τοῦ δωρήσασθαι τοῖς δούλοις σου, ἱλασμόν
πταισμάτων πολυέλεε.

Ὡδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπόσω,

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς
ἁγίοις σου, ταῖς Διονυσίου, ἱκεσίαις ἡμᾶς διαφύλαξον,
θλίψεων ἀνθρώπους, καὶ τῆς τρυφῆς τοῦ παραδείσου,
ἀπολαῦσαι τοὺς δούλους σου ἀξίωσον.

(Δίς) Δόξα Πατρὶ

Ὡς περ στύλῳ νεφέλης, πάλαι τοῖς ἁγίοις σου
ἐλάλεις κύριε Σαμουὴλ Μωϋσῇ τε, τηρούντων σὰ Θεῖα
προστάγματα, οὕτω νῦν παράσχου, Διονυσίου ταῖς
πρεσβείαις, ἡμῖν πᾶσιν πταισμάτων ἄφεσιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ

Κύριε τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἡ ἄπει-
ρος ἄβυσσος ταῖς τῆς σὲ τεκούσης, ἱκεσίαις ἡμᾶς δια-
φύλαξον καὶ τοῦ ἱεράρχου Διονυσίου ἵνα πάντες, εὐ-
χαρίστως ἀεὶ σὲ δοξάζομεν.

Ὡδὴ στ. Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ

Ἰλάσθητί μοι σωτήρ, τῷ σὲ πολλὰ παροργί-
σαντι καὶ ρῦσαι με τοῦ πυρός, τοῦ διαιωνίζοντος,

φιλόανθρωπε Κύριε, ταῖς Διονυσίου. ἱκεσίαις καὶ
δεήσεσι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε.

Ἐπάκουσον ὁ Θεός τῆς, προσευχῆς τοῦ ἰκέτου σου
καὶ αἰωνίου πυρός, φλογίζοντος λύτρωσαι, τὸν σὲ
παροργήσαντα, ταῖς Διονυσίου, εὐπροσδέκτοις παρα-
κλήσεσι.

Δόξα Πατρὶ

Διονυσίου λιτάς. προσδέχου ὃ πολνεύσπλαχνε, καὶ
βασιλείας τῆς σῆς, τυχεῖν καταξείωσον, ἡμᾶς ἰκέτας
σου, τοὺς προστρέχοντάς σοι, τῷ σωτήρι τῶν ψυχῶν
ἡμῶν. Καὶ νῦν

Οἰκτεῖρμον παμβασιλεῦ, οἰκτεῖρησον τοὺς ἰκέτας
σου τῆς σῆς ἀχράντου μητρός, πρεσβείαις ὡς εὐσπλαγ-
χνός, καὶ τοῦ σοῦ θεραπόντος, ὅπως εὐχαρίστως με-
γαλύνωμεν τὸ κράτος σου.

Διάσωσον ἡμᾶς κινδύνων πρεσβείαις Διονυσίου
ὅτι ἅπαντες εἰς σὲ ἐλπίζομεν, καὶ βοῶμεν σοι φιλόαν-
θρωπε, ἀπάλλαξον βλάβης τοὺς σοῦ ἰκέτας.

Εἴτα οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου
προκείμενον. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιο-
σύνην.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Τὸ εὐαγγέλιον.

Εἶπεν ὁ Κύριος ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐὰν τις
εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται,

Μητρός σου ἱκεσίαις, ἀνεξίκακε λόγε κινδύνων ρῦσαι ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ ταῖς Διονυσίου ἰσχυραῖς παρακλήσεσιν, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν

Διονυσίου ταῖς ἱεραῖς μεσιτείαις, κινδύνων ρῦσαι τοὺς σοὺς ἱκέτας, σὲ ὑπερυψοῦντας Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ

Ἰκετηρίαις τοὺς ἐκτενῶς σὲ ὑμνοῦντας, τῆς τρυφῆς τῆς ἀφράστου σου λόγε, ταῖς Διονυσίου ἀνάδειξον μετόχους.

Δόξα Πατρὶ

Τὸν λυτρωτὴν σε καὶ βασιλέα τῆς δόξης, ὁ κλεινὸς δυσωπεῖ ἱεράρχης, τοῦ καταξιῶσαι ἡμᾶς τῆς ἁνῶ δόξης.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ

Ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ σωτὴρ τῆς μητρός σου, καὶ Διονυσίου σῶσον πάντας τοὺς ὑπερυψοῦντας σὸν κράτος εἰς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον

Ὁ μέγας Ἱεράρχης, σὲ καθικετεύει, Χριστὲ τοῦ δοῦνα: πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσι σε πίστει καὶ μεγαλύνουσι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε

Λιταῖς Διονυσίου, Κύριε προσδέχου, καὶ Ζακυνθίων τὴν νῆσον περίσωζε, τὴν ἀνυμνοῦσάν σε πόθῳ καὶ μεγαλύνουσαν.

Δόξα Πατρὶ.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, πλήρωσον τοὺς δούλους Διονυσίου πρεσβείαις φιλόανθρωπε, τοὺς σὲ δοξάζοντας πόθῳ, καὶ μεγαλύνοντας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ

Ἡ πάναγνός σου μήτηρ, σὺν Διονυσίῳ ἐκδυσωπεῖ σὲ τὸν μόνον μακρόθυμον, κινδύνων σῶσαι τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Τὸ ἄξιον ἐστίν. Τὸ τρισάγιον κλπ. Μεγαλυνάρια.

Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν οἰκτείρησον πάντας, καὶ ἐλέησον σὸν λαόν, ταῖς Διονυσίου θερμαῖς ἱκετηρίαις, καὶ σοῦ τῆς θείας δόξης, τυχεῖν ἀξίωσον.

Ὅμοιον

Δέσποινα παρθένε μήτηρ Θεοῦ, σὺν Διονυσίῳ, ἐκδυσώπει τὸν σὸν υἱόν, ἡμᾶς ἀπαλλάξαι κινδύνων πολυτρόπων, καὶ θλίψεων παντοίων, τοῖς εὐφημοῦντάς σε.

Εἰ βούλει ὁ ψάλτης ψάλει καὶ τὰ ἑξαποστειλάρια.

Πρὸς τὸ ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Τοῦ ἱεράρχου πρεσβείαις καὶ τῆς ἀχράντου μητρός σου, ἐλέησον τοὺς ἱκέτας. Χριστὲ σωτὴρ τῶν ἀπάντων, καὶ θείας σου βασιλείας, ἀνάδειξον κληρονόμους.

Ὅμοιον.

Ρῦσαι παντοίων κινδύνων νῆσον Ζακύνθου οἰκτείρων δειήσεσιν ἱεράρχου τοῦ θείου Διονυσίου, ὅπως δοξάζωμεν πίστει, τὴν ἄκραν σου εὐσπλαγχνίαν.

Ὅμοιον.

Δείησσι τῆς μητρός σου, καὶ τοῦ σεπτοῦ ἱεράρχου, ἐλέησον Θεὲ λόγε, ἡμᾶς τοὺς πρόσφευγότας, τῇ τῶν πτερύγων σου σκέπῃ, καὶ σῶσον ὡς ἐλεήμων.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

17 Δεκεμβρίου. Τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιήλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων καὶ τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀρχιεπ. Αἰγίνης καὶ Πόρου τοῦ ἐκ Ζακύνθου.

Ὁ ἔνδοξος προφήτης Δανιήλ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα καταγόμενος ἦτο ἀπὸ τοὺς προὔχοντας τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας, νήπιον δὲ ὦν μετηνέχθη εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων Ἰουδαίων ἅκμασας 460 π. Χ. Καὶ νέος ἀνδρωθεὶς διῆγεν ἐν παραδειγματικῇ σωφροσύνῃ νηστεύων καὶ προσευχόμενος καὶ οὐδέποτε τροφήν ἐπιθυμήσας καὶ ἦτο ξηρὸς μὲν τὸ σῶμα, ἀλλὰ ὠραιότατος, χαριτωμένος παρὰ Ὑψίστου Θεοῦ.

Οἱ δὲ τρεῖς παῖδες Ἀνανίας, Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ καλούμενοι κατήγοντο ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἦσαν βασιλόπαιδες τέκνα τοῦ Ἐζεκίου, συναπήχθησαν δὲ καὶ οὗτοι αἰχμάλωτοι μετὰ τοῦ Δανιήλ εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὅπου διὰ τὴν εὐγένειαν αὐτῶν ἔλαβον τιμητικὸν ἀξίωμα παρὰ τοῦ Ναβουχοδονόσορος, διορισθέντες βασιλικοὶ ἐπιστάται. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησαν νὰ προσκυνήσουν τὴν χρυσοῦν εἰκόνα ὅπου ἔστησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐμυκτήρισαν αὐτήν, λατρεύοντες τῷ Κυρίῳ Σαβαώθ ἐβλήθησαν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός, τὴν καιομένην ἑπταπλασίως καεῖσαν. Ἀλλὰ συγκαταβάς τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλου ἐν τῇ κάминῳ καὶ δροσίσαντος αὐτήν, διεφυλάχθησαν ἀβλαβεῖς περιερχόμενοι ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς καὶ ψάλλοντες τὸν παγκόσμιον ὕμνον «Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ οὕτω ἐξῆλθον ὑγιεῖς ἐκ τῆς καμίνου εἰς τὴν ζωὴν ἀπολαμβάνοντες πᾶσαν τιμὴν καὶ δόξαν καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθησαν.

Ὁ δὲ ἔνδοξος προφήτης Δανιήλ ἐρρίφθη κατόπιν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων διὰ νὰ τὸν φάγουν, ὅπου ἔμεινεν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας ἀβλαβής, διότι τὰ θηρία τὸν ἐσεβάσθησαν, ἡ δὲ θεία χάρις ὅπου ἐσκέπαζε τὸν προφήτην ἔφραξε τὰ στόματα αὐτῶν καὶ δὲν τὸν ἤγγισαν, ἄγγελος δὲ Κυρίου ἀρπάσας ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα τὸν προφήτην Ἀβακούμ ἐκεῖ ὅπου ἐπήγαινε τροφήν εἰς τοὺς ἐργάτας, τὸν ἔφερεν εἰς τὸν λάκκον εἰς τὴν Βαβυλῶνα εἰς τὴν στιγμὴν ἐκείνην καὶ ἔθρεψε τὸν πεινῶντα προφήτην. Ὅταν δὲ μετὰ μίαν ἑβδομάδα ἀνοιξεν ὁ βασιλεὺς τὸν λάκκον νομίσας ὅτι θὰ εὗρισκε φαγωμένον τὸν προφήτην, εὗρεν αὐτὸν καθήμενον ὡς βοσκὸν προβάτων εἰς τὸ μέσον τῶν λεόντων. Εἰς τὸν ἴδιον λάκκον τότε ὁ βασιλεὺς διέταξε νὰ ριφθῶσιν οἱ ἐχθροὶ καὶ συκοφάνται τοῦ προφήτου, οἱ ὅποιοι ἀμέσως κατεσπαράχθησαν ὑπὸ τῶν θηρίων.

Ἡ προφητεία τοῦ Δανιήλ ἦν ἐκ τῶν σημαντικωτάτων. Ἐν αὐτῷ προφητεύει περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ, σαφέστατα ἐξηγῶν τὸ ὄνειρον τοῦ βασιλέως ὅπου εἶδεν ὅτι ἓνας λίθος ἀποκοπεῖς χωρὶς χερί ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ βουνὸν ἐλέπτυνεν εἰς κόνιν τὴν εἰκόνα τὴν μετάλλινην, ὅπου ἴστατο κατὰ τὸ ὄνειρον Ὁ λίθος ἐκεῖνος εἶπεν ὅτι εἶνε ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

δοῦ ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ἐκ τῆς Παρθένου καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ τὰ εἰδωλα.

Ὁ δὲ ἅγιος Διονύσιος κατήγετο ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον γεννηθεὶς ἀπὸ γονεῖς εὐγενεῖς καὶ πλουσίους, Μωκίου Σιγούρου ὀνομαζομένου τοῦ πατρός του. Ἀφοῦ δὲ ἔμαθε τὰ ἱερὰ γράμματα, ἀποσυρθεὶς ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια εἰσῆλθον εἰς τὴν βασιλικὴν Μονὴν τῶν Στροφάδων, ἔναντι τῆς Ζακύνθου, ὅπου περιεβλήθη τὸ μοναχικὸν σχῆμα, γενόμενος ἀμέσως θαυμαστός διὰ τὴν αὐστηρὰν αὐτοῦ ἀσκητικὴν ζωὴν καὶ ἔκλαμπος διὰ τὴν ἀρετὴν του ταχέως χειροτονηθεὶς καὶ πρεσβύτερος. Θέλων νὰ ὑπάγῃ εἰς προσκύνησιν τῶν ἁγίων τόπων, διήλθεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ὅπου ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἐχειροτόνισεν Ἐπίσκοπον τῆς Αἰγίνης. Ταχέως δὲ διεδόθη ἡ φήμη τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ βίου καὶ πολλοὶ συνέτρεχον πρὸς ὠφέλειαν ὅθεν ἀποφεύγων τοὺς θορύβους παρήτησε τὴν Ἐπισκοπὴν μετ' ὀλίγον καὶ ἀπεσύρθη πάλιν εἰς τὴν ἡγαπημένην του Ζάκυνθον, χηρευούσης τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιερέως ἐδέχθη νὰ ἐπιστατήσῃ προσωρινῶς ὡς Ἐπίσκοπος τῆς Ζακύνθου, ἕως ποῦ ἐξελέγῃ νέος Ἐπίσκοπος, ὅτε ὁ μακάριος Διονύσιος ἀπεσύρθη εἰς ἓν κτῆμά του ἡσυχαστικόν, ὅπου ἦτο οἰκοδομημένον τὸ περιβόητον Μοναστήριον τῆς Παναγίας τῆς Ἀναφωνητρίας, κείμενον εἰς ἓν ὑψηλότετον ὄρος τῆς νήσου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξαγοράσῃ ὁ ἅγιος ἀπὸ τὴν διοίκησιν τῶν Ἑνετῶν. Ἐκεῖ ἡσυχάζων ὁ Διονύσιος, ἐπλουτίσθη παρὰ Θεοῦ μὲ

χάριν πλουσιωτάτην καὶ ἐτέλεσε πολλὰ θαύματα ἐν τῇ ζωῇ ἀκόμη ὑπάρχων, τὰ ὁποῖα κατέστησαν αὐτὸν περιβόητον. Προϊδὼν δὲ τὴν τελευτὴν του καὶ ἀναγείλας ταύτην εἰς τοὺς μοναχοὺς του, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῇ 17 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1624. Κατὰ δὲ τὴν παραγγελίαν του τὸ λείψανόν του ἀπεστάλη εἰς τὴν Μονὴν τῶν Στροφάδων ἔνθα καὶ ἐτάφη εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Μετὰ καιρὸν δὲ δι' ἀποκαλύψεως τοῦ ἁγίου ἔγενεν ἡ ἀνοκομιδὴ τοῦ λειψάνου, ὅπερ εὐρέθη ἀκέραιον καὶ ἀνελλιπὲς μετὰ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων, ἀνέπαφον ἀπὸ πᾶσαν φθορὰν καὶ ἀποπνέον εὐωδίαν γλυκυτάτην.

Μετὰ πολλὰ δὲ ἔτη, ἀπὸ φόβον τῶν πειρατῶν, τὸ ἅγιον λείψανον τοῦ ἱεράρχου μετεκομίσθη μετὰ πάσης εὐλαβείας εἰς τὴν πόλιν τῆς Ζακύνθου, ὅπου σώζεται ἀκέραιον ἕως σήμερον, τιμώμενον μεγάλως ὑπὸ τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν, ὅπου λαμπροτάτη τελεῖται ἡ σημερινὴ πανήγυρις.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταφορφώσεως τοῦ Σωτήρος. Ἀπολ. ἦχος βαρὺς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου καθὼς ἠδύναντο. Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰδίδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Φωτοδότα δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρὺς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταί σου τὴν δόξαν σου Χριστὲ ὁ Θεός ἐθεά-

σαντο, ἵνα ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Μεγαλυνάριον

Τὴν τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαθητῶν ἀκρότητα Σῶτερ, συμπαρέλαβες ἐν Θαβώρ, καὶ ἔμπροσθεν τούτων λαμπρῶς μετεμορφώθης, ἀκτῖνα καταυγάζων αὐτοὺς δυνάμεως.

17 Δ)βρίου Ἀγ. Διονυσίου Αἰγίνης. Ἀπολ. Ἡχ. α'.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν Πρόεδρον, τὸν φρουρὸν Μονῆς τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἅπαντες τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς, σαῖς λιτταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντες σῶζε καὶ βοῶντας σοι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν πρέσβυν ἀκοίμητον.

Κοντ. Ἡχ. γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις ἑορτὴν χαρμόσυνον, σὺν τῇ Μονῇ τῶν Στροφάδων, Αἰγιναν τὴν ἐν Κυκλάσι προσκαλουμένην, ἅσμασι ἀξιοχρέως συνευφημῆσαι καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ κοινὸν κλέος νῦν Διονύσιον.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις ὁ Ζακύνθου γόνος λαμπρὸς Πρόεδρος Αἰγίνης καὶ Στροφάδων, μέγας φρουρός, χαίροις Ἐκκλησίας φωστὴρ νέος τρισμάκαρ, Ἀρχιερέων κλέος ὁ Διονύσιε.

24 Αὐγούστου. Ἀνακομιδὴ Ἀγίων Λειψάνων Ἀγίου Διονυσίου Ἀρχ. Αἰγίνης. Ἀπολ. Ἡχ. α'.

Δεῦτε πάντες ἐγκωμίων καταστρέψωμεν ἄσμασι, τὴν τοῦ πανιέρου Λειψάνου Διονυσίου τοῦ μάκαρος μετάθεσιν καὶ γὰρ παρὰ Θεοῦ ἡξίωται μεγίστων δωρεῶν· τοῖς αἰτοῦσι τοῦ βραβεύειν, ἰατρείας ψυχῶν καὶ σωμάτων τε· ὅθεν δόξαν προσείσωμεν Θεῷ καὶ ὕμνον ἀναπέμψωμεν τῷ ἡμῶν δεδοκίτη φρουρὸν αὐτόν τε καὶ πρύτανιν.

Κοντ. Ἡχ. δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐορτάζει σήμερον νῆσος Ζακύνθου, καὶ γεραίρει ἅσμασι, τὴν σεβασμίαν ἑορτὴν, τοῦ σοῦ Λειψάνου ἐπάνοδον, ὃ Ἱεράρχα σοφὲ Διονύσιε.

Μεγαλυνάριον

Χαῖρε σελασφόρε θεῖε φωστὴρ, ὁ φωτί σου στίλβων τὸν ὀρίζοντα εὐσεβῶς, χαίροις ὁ σοῦ σκήνους θαύμασι καταρδεύων, τὴν Ἐκκλησίαν πᾶσαν ὁ Διονύσιε.

1901, 24 Αὐγούστου ἡμέραν Παρασκευὴν, ἔλαβον μέρος εἰς τὴν τελετὴν ἐν Ζακύνθῳ, πανηγυρὶς μεγαλοπρεπεστάτῃ τῷ Ἀγίου Διονυσίου καὶ 1904, 1906 καὶ 1929 ὧν ταῖς Ἀγίαις αὐτοῦ εὐχαῖς.

Γ. Β. Ἱερεὺς

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

Εἰς τὸν Ἅγιον καὶ θαυματουργὸν ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΙΓΙΝΗΣ καὶ ΠΟΡΟΥ

(ὑπὸ Ἀγγέλου Κονιδάρη Λευκαδίου)

Τροπ. Ἦχος πλ. Δ' Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ κτλ.

ΔΙΟΝΥΣΙΩ τῷ σοφῷ καὶ ἀντιλήπτορι,
Ἐν ταπεινώσει Λάρνακί Σου παριστάμενος,
Ἀπετόλμησα ὁ δοῦλος Σου μετὰ ζήλου,
Προσκομίσαι Σοι τοὺς Οἴκους τοῦτους Ἅγιε,
Πλήν παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον·
Ἵνα κρᾶζω Σοι : Χαῖρε Πάτερ Θεόσοφε.
Ἀνθρωπος Ἀγγελόφρων, ἐν τῷ κόσμῳ ἐδείχθης,
Τεράρχα σοφέ τε καὶ μάκαρ· (ἐκ Γ) καὶ σὺν τῇ πα-
ναφθάρτῳ σαρκὶ ἀθανατούμενόν Σε θεωρῶν Ἅγιε,
ἐξίσταμαι, καὶ ἵσταμαι ἀνακράζων πρὸς Σε τοιαῦτα :
Χαῖρε, δι' οὗ ἡ χαρὰ ἐκλάμπει· χαῖρε, δι' οὗ ἡ ζωὴ
ἐφάνη· χαῖρε, πλανωμένων πολλῶν ἡ ἀνάκλησις· χαῖ-
ρε, θλιβομένων ταχεῖα παράκλησις· χαῖρε, σκῆνος θαυ-
ματόβρυτον ἱαμάτων τοῖς πολλοῖς· χαῖρε, σῶμα θεο-
δόξαστον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς· χαῖρε ὅτι τυγχά-
νεις τῆς Τριᾶδος οἰκία· χαῖρε, ὅτι πρεσβεύεις τῷ
ποιήσαντι πάντα· χαῖρε ἀστὴρ περιλάμπων τὸν Ἥ-
λιον· χαῖρε, λαμπτήρ τῆς θείας ἐλλάμπσεως· χαῖρε, δι'
οὗ ἐξεπλάγη ἡ φύσις· χαῖρε, δι' οὗ ἐλαμπρύνθη ἡ
Πίστις.
Χαῖρε, Μάκαρ Διονύσιε.

— 17 —

Βλέπουσα ἡ Πατρίς Σου, τὸ σὸν ἔνθεον Σκῆνος,
ῥῥδας πρὸς τὸν Θεὸν ἀναπέμπει. Καὶ γεραίρουσα Σε
πανδημεῖ, θαυματόβρυτόν Σου περικυκλοῖ Λάρνακα·
πόδας δὲ τοὺς σεπτοὺς Σου ἐν πίστει, ἀσπαζομένη
κράζει· Ἀλληλούϊα

Γινῶσιν λαβὼν τῶν προσκαίρων, ὦ σοφέ Τεράρ-
χα, ἐγκατέλιπες κόσμου τὰ πάντα· Καὶ Ἀγγέλων
βίον βοῶν, τοῦ ποιεῖν κατηξίωσαι τεράστια, πρὸς ὃν
ἡμεῖς προσπέσωμεν ἐν πίστει, συμβοῶντες οὕτως :

Χαῖρε, ἀρετῆς ὁ λαμπρὸς τύπος· χαῖρε Πνεύματος
πλέον ὁ οἶκος· χαῖρε, θαυμάτων πολυειδῶν τὸ πέλα-
γος· χαῖρε, νοσημάτων δραστήριον φάρμακον· χαῖρε,
μεσιτεία δι' ἧς φιλιούμεθα μὲ τὸν Θεόν· χαῖρε, ἀντί-
ληψις ἡ σκέπουσα τοὺς ὑπὸ τὸν Οὐρανόν· χαῖρε τοῖς
Ἀγγέλοις συνομιλῶν ὁσημέραι : χαῖρε, ὁ τοὺς δαί-
μονας τραυματίσας καιρίως· χαῖρε, λαμπρὸν Ζακύν-
θου τὸ καύχημα· χαῖρε, πολλῶν γηγενῶν ὑπόδειγμα·
χαῖρε αἰρετικῶν ἐλέγχων κακίαν· χαῖρε, πιστῶν κα-
τευφραίνων καρδίαν. Χαῖρε, πάτερ θεόσοφε.

Δεῦτε ἐν τῇ Ζακύνθῳ, σύλλογός Ὁρθοδόξων,
πρὸς θέαν σώματος ἀκηράτου· ὁ εὐωδίαν χέει πολ-
λὴν καὶ ἴασιν νόσων χαλεπῶν ἀπασι τοῖς ἐν ζεούσῃ
πίστει προσιοῦσιν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλούϊα

Ἐχουσα ἡ πατρίς Σου, σὸν πανάγιον Σκῆνος,
περιτεῖχισμα παντὸς κινδύνου, καὶ ὄπλον ἀήττητον
πολύ, κατ' ἐχθρῶν ταύτης δυσμενῶν, χαίρετε καὶ
ἄσμασιν ἐν δάκρυσι βοᾷ πρὸς Σε τὸν Τεράρχην :

Χαῖρε, νεκρὸν ἀναστήσας βρέφος· χαῖρε, γονέων λύ-
σας τὸ πένθος· χαῖρε, Ὁσίων ἀγλαώτατον δῶρημα·
χαῖρε, Ὁρθοδόξων πανθαύμαστον ἔρεισμα· χαῖρε,
θάλασσα προχέουσα ἰατρειάν τῶν παθῶν· χαῖρε πηγὴ
ἀνεξάντλητος τῶν θαυμάτων τῶν πολλῶν· χαῖρε, ὅτι
προστάτης Ζακυνθίων τυγχάνεις χαῖρε, ὅτι τῷ Σω-
τῆρι Χριστῷ προσπελάζεις· χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας
θυμίαμα· χαῖρε πολλῶν πιπτόντων ἐξίλασμα· χαῖρε
στροφάδων δόξα ἡ κυρία· χαῖρε ἡμῶν πρὸς Θεὸν
παρρησία. Χαῖρε, Μάκαρ Διονύσιε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ψυχοφθόρων,
σπεύδω Σοι συνεχῶς ὡς οἰκέτης, ἵνα ρύσῃς με ἀντι-
βολῶ ἀπὸ παγίδων τοῦ πονηροῦ Ἀγίε· καὶ χάριν
δός μοι ταῖς λιτταῖς Σου Πνεύματος Ἀγίου λέγων:

Ἀλληλούϊα

Ἦκουσαν καὶ οἱ ξένοι, θαύματά Σου ποικίλα
τὴν τε σὴν πρὸς Χριστὸν παρρησίαν καὶ δραμόντες
εἰς τὸν ναόν Σου, θεωροῦσι Σε ὄντως ὡς νε-
κρὸν ζῶντα, ἐν πόθῳ δὲ καρδίας προσκυνοῦντες
ὑμνον Σε ὡς ᾄδε:

Χαῖρε, Μονῆς Στροφάδων ὁ ρύστης· χαῖρε Χρι-
στοῦ ρημάτων ὁ μύστης· χαῖρε τῶν βαρβάρων ἐχ-
θρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε τῶν Θαυμάτων Χριστοῦ τὸ
μαρτύριον· χαῖρε, ὅτι σὺν Ἀγίοις τὰ ἐπουράνια οἰκεῖς
χαῖρε, ὅτι τὰ νοσήματα ἰατρεύεις ἀμισθί· χαῖρε, τῶν
Ζακυνθίων τὸ ἀκοίμητον ὄμμα· χαῖρε, Ἀρχιερέων τὸ
ἀνίκητον θάρσος· χαῖρε στερεὸν ἀγάπης ὑπόδειγμα·

χαῖρε λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα· χαῖρε, δι' οὗ
ἐπικράνθη ὁ Ἀδης· χαῖρε, δι' οὗ κατεπόθη κακία.

Χαῖρε, Πάτερ Θεόσοφε.

Θαυματέμφορα μέγαν, Σε εἰδότες οἱ πάντες τῇ
σοφῷ Σου προστρέχουσι πίστει· καὶ ἱατρῶν Σε γνῶν-
τες σοφόν, διὰ Σοῦ αἰτήσεις αὐτῶν λαμβάνουσι· καὶ
συμψάλλοντες τὸν ὕμνον, χαίρουσι, Θεῶ, βοῶντες:
Ἀλληλούϊα.

Ἰδὼν πλήθη μερόπων, τὸν πιστὸν Παναγιώτην,
τὸν τυφλώττοντα πρὶν ἀνιάτως καὶ βλέποντα ὁρῶντες
αὐτόν, ὡς ἐκπλαγέντες ἐπὶ πολὺ, ἔσπευσαν τοῖς ἅσμασι
δοξάσαι καὶ βοῆσαι Σοι τῷ Ἱεράρχῃ.

Χαῖρε τυφλοῦ τὴν βλέψιν δωρήσας· χαῖρε μισθὸν
οὐρανοῦ ὁ λήψας· χαῖρε ὁ τῶν ἀνθρώπων πάντων
σοφώτατος· χαῖρε τῶν ἀπόρων φύλαξ προθυμότατος·
χαῖρε ἀνθρώπων παράλυτον ἀνορθώσας παρευθύς·
χαῖρε ἰσαγγέλου νηστείας ὁ σοφὸς καθηγητής· χαῖρε
ἄσειστε κίων ὀρθοδόξου θρησκείας· χαῖρε ἐρασιὰ Ἀ-
βραμιαίας συμπαθείας· χαῖρε στερεὸν πασῶν ἀπο-
τρόπαιον· χαῖρε Θεοῦ ὁ φέρων τὸ τρόπαιον· χαῖρε
ὑπογραμμὲ τῆς σωφροσύνης· χαῖρε ὑπόδειγμα ἀγίω-
σύνης.

Χαῖρε Μάκαρ Διονύσιε.

Κήρυκες σὼν θαυμάτων, γεγονότες οἱ πάντες, εὐ-
χαριστῶμεν Θεὸν τὸν μέγαν, ἐν δοξολογίαις καὶ ᾠδαῖς
ὡς δεδωκότα Σε ἱατρὸν ἅπασιν, τιμῶντες δέ Σου τὴν
μνήμην τρισμάκαρ, οὐ παύομεν ψάλλειν:

Ἀλληλούϊα

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγίνῃ, ὡς φωστήρ ὑπερλάμπων, ἐδίδαξας αὐτὴν θείοις λόγοις· τὰ γὰρ λογικὰ πρόβατά Σου, πνευματικῇ τε θεΐᾳ τροφῇ, ἔθρεψας, ἐν ἔργοις τε καὶ λόγοις, δι' ὃ κραυγάζων πρὸς Σὲ τάδε :

Χαῖρε κραταίωσις Ὁρθοδόξων· χαῖρε κατάπτωσις κακοδόξων· χαῖρε ὃ οἰκήσας οὐράνια δώματα· χαῖρε ὃ συγχύσας δαιμόνων φρυάγματα· χαῖρε, λύχνε τηλαυγέστατε ἀπαστράπτων ἐμφανῶς· χαῖρε, ἄστρον Ἡλιόφωτον διαλάμπων τηλαυγῶς· χαῖρε ὃ συνεδριάζων Ἀγίοις Ἀγγέλοις· χαῖρε σκέπη Ζακύνθου πλατυτέρα νεφέλης· χαῖρε λαμπρὸν Ὁσίων τὸ καύχημα· χαῖρε πλιγῆς καιρίας τὸ ἱαμα· χαῖρε ὃ κῆρυξ τῆς ἀληθείας· χαῖρε ἐξ οὗ ῥέει ἄρρητος εὐωδία.

Χαῖρε Πάτερ θεόσοφε.

Μένοντες οἱ ἐν πλοίῳ πάντες ἐκθαμβοὶ λίαν, θεωροῦσί Σε αὐτοψεὶ φόβῳ· ὥφθης γὰρ ὡς μονάζων αὐτοῖς, καὶ ἐκ τοῦ σάλου τῶν κυμάτων ἔσωσας· διόπερ σευεδόξασαν τὸν ὑψιστον βοῶντες οὕτως :

Ἀλληλούϊα

Νέος Ἦρωσ ἐφάνη, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἐλέγχων γὰρ στίφη αἱρετικῶν, φράττεις κακοδόξων τὰ χεῖλη, τῶν φασκόντων Σε μὴ τυγχάνειν Ἁγίου. Ἡμεῖς δέ Σε γεραίροντες συνάδομεν πρὸς σέ, βοῶντες :

Χαῖρε, ὃ τύπος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε ἡ στάθμη τῆς ἐγκρατείας· χαῖρε μοναζόντων ἀπάντων τὸ κάτοπτρον· χαῖρε τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ὃ σύσκηνος· χαῖρε σῶμα πολυθαύμαστον, ἐξ οὗ σώζονται πιστοί· χαῖρε

Ἱατρεῖον ἄμισθον, εἰς ὃ τρέχουσι πολλοί· χαῖρε ἀρχιερέων ἡ κρηπὶς καὶ λαμπρότης· χαῖρε Ἰησοῦ ὃ νηφάλιος στρατιώτης· χαῖρε πολλῶν πτωχῶν ἀνακούφισις· χαῖρε ὁρφανῶν πάντων περίθαλψις· χαῖρε πηγὴ τῶν παθῶν θεραπείας· χαῖρε κανὼν βιωτῆς τῆς ἀγίας.

Χαῖρε Μάκαρ, Διονύσιε.

Ξένον θαῦμα ὁρῶμεν, Διονύσιε θεῖον, νεκρὸν ὡς ζῶντα θήκη τελοῦντα διὰ τούτου γὰρ ὃ ὑψηλὸς Θεός, ἐπὶ γῆς βοηθεῖ ἡμῖν ὡς εὐσπλαγχνός· βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὰ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας. Ἀλληλούϊα.

Ὅλος πέλει ἐνθάδε καὶ τοῖς ἄνω ἐπίσης ἐστίν, Ἱεράρχης ὃ μάκαρ Ζάκυνθος γὰρ σῶμα κατέχει, Πνεῦμα δὲ αὐτοῦ ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχει, δι' ὃ ἐν ἁσμασιν αὐτὸν τιμῶντες, προσβοῶμεν ταῦτα :

Χαῖρε σεπτῶν Ὁσίων ἀκρότης· χαῖρε σεμνῶν βροτῶν ἡ λαμπρότης· χαῖρε τῶν ἀπίστων πικρότατος ἔλεγχος· χαῖρε τῶν πιστῶν θησαυρός ὃ ἐξαίρετός· χαῖρε Ἱεράρχα πάνσοφε τὸν Χριστὸν ὃ καθορῶν· χαῖρε προστάτα πάντων κράτιστε τῶν εὐσεβῶν ἐθνῶν· χαῖρε ὃ τῇ Τριάδι ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων· χαῖρε ὃ σοῖς ἱκέταις πᾶσιν ἱασιν νέμων· χαῖρε δι' οὗ διώκονται δαίμονες· χαῖρε δι' οὗ ἐδοξάσθη Ζάκυνθος· χαῖρε λαμπρὸς λύχνε τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, στερεὸς τύπος τῆς Παρθενίας.

Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε

Πᾶσα χάριν ἐδέξω, ἐκ Θεοῦ ὃ Τρισμάκαρ, τὰ ὑπερφυνῶς πράττειν σημεία· βιώσας γὰρ ὡς σάρκα μὴ σχών, ἐφάνης πᾶσιν ὄντως βροτοῖς Ἁγγελος· πάντες δέ Σε εὐφημοῦντες, ψάλλομεν πρὸς Θεὸν ἐν πίστει οὕτως :

Ἀλληλούϊα

Ρεῖθρῳ τῶν σῶν δακρύων, σὴν ψυχὴν ἐκλαμπρύνας, ὦ Διονύσιε Ἱεράρχα· ἐδείχθης ὑπογραμμὸς πᾶσι τοῖς θέλουσι φθάσαι, ἐκ γῆς εἰς τὰ ἄνω. Ἡμεῖς δὲ ὕμνοις πολλοῖς γεραίροντες, σαφῶς βοῶμεν :

Χαῖρε, τύπε ἀρετῶν παντοίων· χαῖρε, χάριτος Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, Ἱεραρχῶν θεῖον ἐγκαλλώπισμα· χαῖρε, Χριστιανῶν θαυμαστὸν διάσωσμα· χαῖρε, ὅτι ἰατρεύθησαν οὐκ ὀλίγοι ἀσθενεῖς χαῖρε, ὅτι διεσώθησαν κινδυνεύσαντες πολλοὶ χαῖρε, ὁ ἐκ Στροφάδων τὰς ἀκρίδας διώξας· χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς ἀγῆνας πληρώσας· χαῖρε, πιστοῖς ἰατρεῖον ἄμισθον χαῖρε, πηγὴ τεραστίων ἄρρητος· χαῖρε, φωνὰς κακονχούντων ἀκούων· χαῖρε, πληγὰς τῶν ψυχῶν θεραπεύων.

Χαῖρε, Μάκαρ Διόνυσε.

Σεισμοῦ προβλέπων τὸν τρόμον, ὦ πιστῶν ἀντιλήπτορ, πρὸς Ματθαῖον καθ' ὕπνον ἐφάνης· καὶ Μονὴν φυλάξας, ὡς φρουρός, μοναχὸν ἐκ πύργου πεσόντα ἔσωσας· οὗτος δὲ τὸ θαῦμα ὄντως γνωρίσας ὡς πιστὸς ἐβόα :

Ἀλληλούϊα

Τεῖχος εἰ τῆς Ζακύνθου, Ἱεράρχα Παμμακαρ, καὶ πάντων τῶν εἰς Σὲ προσφευγόντων· ὁ γὰρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς πανδόξαστε Σὲ Ποιητὴς Ἅγιε, ἀφθαρτίσας Σου τὸ σκῆνος, καὶ πάντας Σοι προσβοᾶν διδάξας :

Χαῖρε, ὁ κανὼν τῆς ἀγρυπνίας· χαῖρε, ἡ εἰκὼν τῆς εὐσπλαγχίας· χαῖρε, κηδεμὼν ἐνδεῶν ἐτοιμότητος· χαῖρε, ἀσθενῶν Ἰατρὸς προθυμότητος· χαῖρε, Σὺ γὰρ

ἡλευθέρωσας ἐκ τοῦ θανάτου πιστούς· χαῖρε Σὺ γὰρ διέσωσας ἐκ τῆς θαλάσσης πολλούς· χαῖρε θνητῶν πασχόντων ὁ ἀκάματος ῥύστης· χαῖρε, ὁ θεῖος Τριάδος πιστότατος λάτρης· χαῖρε, εὐῶδες Ζακύνθου τὸ βλάστημα· χαῖρε, εὐκλεὲς Αἰγίνης τὸ καύχημα· χαῖρε ὁ μύστης τῶν Θεοῦ Μυστηρίων. Χαῖρε, ἀκρότης πανευλαβῶν Ὁσίων. Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε.

Ὑμνον δέξαι ὦ Πάτερ, Σοῦ δεόμενοι ζήλω τῷ πλήθει τῶν πολλῶν πρεσβειῶν Σου· ἐξάλειπον ἡμῶν πάθη δεινὰ, κοὶ ἐχρικών σῶσον προσβολῶν Ἅγιε ἵνα ὕμνοῦμεν ἅπαντες τὸν Ὑψιστον Θεόν, σὺν Σοὶ βοῶντες :

Ἀλληλούϊα

Φωτὸς τοῦ Οὐρανίου, ἐρασθεῖς Ἱεράρχα σὴν ψυχὴν ταπεινώσει ἐκόσμεις νηστείαις δὲ σῶμα ἀγνίσας, ἀφθαρτον καὶ σῶν ἡμῖν ἀνεφάνη· δι' ὃν αὐτὸ ἀσπάζοντες, ᾧ δὰς Σοι μελωδοῦμεν τούτας :

Χαῖρε, ὁδὴ γέλοιο ποιμνίου, χαῖρε, ὦ πιστὲ θεράπων Κυρίου· χαῖρε, εὐσεβῶν πανευφρόσυνον ὄραμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν εὐκλεέστατον δώρημα· χαῖρε, ὅτι νοσημάτων ἀνεδείχθης ἰατρός· χαῖρε, ὅτι δεομένων ἀνεφάνης ἀρωγός· χαῖρε, τῆς Ὁρθοδοξίας δεικνύον τὸ ὕψος· χαῖρε Μωνῆς τῶν Στροφάδων τυγχάνων τὸ τεῖχος· χαῖρε, ἀστήρ διαχέων ἀγνότητα· χαῖρε Ποιμὴν ἐρῶν ἀνθρώπου ὁσιότητα· χαῖρε κρηπὶς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· χαῖρε, βροντὴ κατ' ἐχθρῶν συμμορίας.

Χαῖρε, Μάκαρ Διονύσιε.

Χάριν πλείστων θαυμάτων, εὐληφὼς Ποιμενάρχα,
ἐδόθης εὐεργέτης Ζακύνθου, καὶ πάντων ὁ Προστά-
της ἀνθρώπων, τῶν δεομένων Σου εὐλαβῶς, πρὸς
οὓς ἀενάως δίδεις ἰάματα, ἀρδεύων δὲ τοῖς θαύμα-
σιν, ἀκούεις παρὰ πάντων οὕτως

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές Σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν Σε πάντες
θιασώτην πιστὸν τοῦ Σωτῆρος· Σοὶ γὰρ χάριν δωρή-
σας πολλήν, ὁ δεσπόζων πάντων ἔσσει Κύριος ἡγίασεν,
ἐδόξασε, ἐδίδαξεν βοᾶν σοι πάντας·

Χαῖρε πηγὴ πολυτίμου μύρου· χαῖρε, Ἁγίων πάν-
των ὁ φίλος· χαῖρε· ὁ περιθεὶς τὴν χάριν τοῦ πνεύμα-
τος· χαῖρε, ὁ δοξασθεὶς Θεοῦ τῇ χάριτι· χαῖρε, ἄρρη-
κτον διάσωμα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σε-
βάσμιον, Ἱερέων εὐλαβῶν· χαῖρε, Ἀθανασίας ὁ ἀκή-
ρατος οἶκος· χαῖρε, τῆς ἀφθαρσίας ἀναμφίβολος τύ-
πος· χαῖρε, δι' οὗ ἐθαύμασαν Ἄγγελοι· χαῖρε, δι' οὗ
ἐσώθησαν ἄνθρωποι· χαῖρε, χρωτὸς σταθερὰ θερα-
πεία· Χαῖρε πιστῶν πρὸς θεὸν ἡ πρεσβεΐα.

Χαῖρε, Πάτερ, θεόσοφε.

Ὡ τρισόλβιον σῶμα, τὸ θαυματοπάροχον ὄντως
καὶ ἁγιώτατον πάντη. (ἐκ Γ') προσφέροντές σοι τὴν
δε λιτὴν, αἰτοῦμεν. θεῖε, τῶν κακῶν τὴν ἀφесιν καὶ
αἰωνίου λύτρωσιν κολάσεως, Θεῷ βοῶντες.

Ἀλληλούϊα

Τροπᾶριον. Ἦχος Πλ. Δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Διονυσίῳ τῷ σοφῷ καὶ ἀντιλήπτορι. Ἐν ταπει-
νώσει Λάρνακί σου παριστάμενος ἀπετόλμησα ὁδοῦ-

λος σου μετὰ ζήλου προσκομῖσαι σοὶ τοὺς Οἴκους τού-
τους, Ἁγίε. Πλήν, παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρω-
σον. Ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Πάτερ Θεόσοφε.

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος, ἦτο υἱὸς Μωκίου Συγούρου
καὶ Παύλας Γ. Βάλβη, ἐξ εὐγενῶν οἴκων τῆς Ζακύνθου,
ἐγεννήθη τὸ 1539 καὶ ἀνετράφη ἐν παιδείᾳ καὶ νου-
θεσίᾳ Κυρίου τὸ 1600 ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐδόθη εἰς
τὰς μαθήσεις καὶ ἐπρόκοπεν, ὥς εὐφυῆς καὶ εὐγενῆς
νέος ἀφοῦ διὰ τῆς σπουδῆς καὶ μελέτης τῶν Θεῶν
Γραφῶν ἐνόησε τοῦ κόσμου τὴν ματαιότητα, ἀφιερῶθη
εἰς τὴν Μονὴν τῶν Στροφάδων, 40 μίλλια ἀπέχουσιν
τῆς Ζακύνθου, καὶ ἐκουρεύθη μοναχὸς ἐτῶν 20. καὶ
ἐσχόλαζεν εἰς προσευχὰς καὶ ἀγρυπνίας, ἔλαβεν οὐρά-
νια χαρίσματα, ἔχων ταπεινῶσιν χρηστομίμητον, ἡγα-
πήθη ἀπ' ὅλους τοὺς μοναχοὺς καὶ ἐπροβιβάσθη εἰς
τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης ἐτῶν 25. ὕστερον ἐπιθυμή-
σας νὰ προσκυνήσῃ τὸν Ἅγιον Τάφον, ἔλαβεν ἄδει-
αν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὰς Κυκλάδας. ὅπως εὖρη ἀ-
τιμόπλοιον διὰ Συρίαν, τὸ πλοῖον ἔφερεν αὐτὸν εἰς
Πειραιᾶ ὅπως ἐκεῖθεν εὐκολώτερον, ἀποπλεύσει εἰς
Αἴγυπτον, εἴτε εἰς Γιάφαν· ἀνελθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας, ἐπε-
σκέφθη τὸν τότε Μητροπολίτην, ὅστις ἔχων ἀκουστὴν
τὴν φήμην τοῦ Ἁγίου, τὸν παρεκίνησε νὰ χειροτο-
νηθῇ ἐπίσκοπος Αἰγίνης καὶ Πόρου, χηρευούσης τῆς
ἐπισκοπῆς καὶ ὁ Ἅγιος ἵνα μὴ φανῇ παρήκοος, ὑπή-
κουσεν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐχειροτονήθη
ἐτῶν 30 καὶ τῇ ἐγκρίσει τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐχειροτο-

νήθη εἰς Ἀθήνας μὲ τὴν χαρὰν ὅλων τῶν χριστιανῶν, μεταβὰς δὲ εἰς Αἴγινα ἐποίμανεν εὐλαβῶς τὸ ποίμνιον ἐπὶ 20 ἔτη, ὧν τότε ἔτων 50, παρητήθη τοῦ θρόνου, ἀφήσας ἄξιον διάδοχον, μετέβη δ' εἰς Ζάκυνθον χηρεύοντας τοῦ θρόνου τῷ 1859· ἐγκρίσει δὲ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐποίμανε τὴν ἰδίαν πατρίδα ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ β' i Μετὰ 10 ἔτη παραιτηθεὶς τῷ 1599 ἀπεσύρθη εἰς τὴν Μονὴν τῆς Παναγίας τῆς Ἀναφω-νητρίας, 20 μίλλια μακρὰν τῆς πόλεως, εἰς τὸ ὄρος Δυτικῶς. Ὑψηλὰ ἐκεῖ ἀναβὰς σωματικῶς, ἀνέβη καὶ πνευματικῶς ὑψηλότερον, ἔχων ἐν τῷ νῷ τὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐργαζόμενος νηστείαν, ἀγρυπνίαν. προσευχὴν καὶ τὴν θεῖαν ἀρετὴν τῆς ἐλεημοσύνης, ἀποστέλλων συχνὰ εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως τὴν βάρκαν φορτωμένην σῖτον, τυρόν, ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐκεῖ ἐφιλοξένησε καὶ τὸν φονέα τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου, καὶ τὸν ἀπέστειλεν ἐκτὸς τῆς νήσου νὰ σωθῇ διὰ μετανοίας. Οἱ Ζακύνθιοι μαθόντες ὅτι ἔσωσε τὸν φονέα τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ μὴ θέλοντες ἀνεγνώρισαν τὴν ἀγιωσύνην του καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ του τὸν ἐθαύμασαν, ἀπέθανε τὸ 1613 ἔτων 74· ἔκαμε καὶ κάμνει ἄπειρα θαύματα τὸ ἄφθαρτον σῶμα του.

Ἐγκώμια εἰς τὸν Ἱεράρχην

Ἁγίου Διονυσίου

Ἀρχ. Αἰγίνης

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομεν σε, τὸν μέγαν ἀρχιεπίσκοπον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομεν σε, Ζακύνθου τὸν προστάτην.

Ἄνω πρωτοτόκων, ὑμνεῖ σε Ἐκκλησία, κάτω δὲ Ζακύνθιοι.

Βήματι γῆιν, ἀγνῶς ἔθνες κτίστη, νῦν δὲ ἐπουρανίῳ.

Γῇ μὲν σου κατέχει, τὸ σκῆνος Οὐρανὸς δὲ, σὸν πνεῦμα Ἱεράρχα.

Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων, ἡγαγόν σε μύστα, εἰς θρόνον τὸν τῆς δόξης.

Ἐδειξας τῷ θύτῃ, Δανιὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὴν πρὸς Χριστοῦ δοθεῖσαν.

Ζηλώσας τοὺς Ἀγγέλους, ἐπάτησας τὴν πτέρναν, Σατὰν ἐν τῷ σεμνείῳ.

Ἡ κλίμαξ τῆς θαλάσσης, σὸν νεῦμα αἰσθομένη, ἐτράπη εἰς γαλήνην.

Θῆρας αἱμοβόρους, ποιμαντικῇ σου ῥάβδῳ, δίωξον τῆς σῆς μάνδρας.

Ἰλέωσον τὸν Κτίστην, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, ὡς ἔχων παρρησίαν.

Κῦμα ἐμφυλίου, πολέμου ἐνεγκούσης, στόρευσον Ἱεράρχα.

Λύει ἀνοβρίαν, τὸ Λεῖψανόν σου μάκαρ, παρὸν τοῖς εὐσεβεῖσι.

Μερίδι σωζομένων, ποιήσον γραφθεῖναι, καὶ ἐκδυσωπῶ σε.

Νέφος ἁμαρτίας, δίωξον ψυχῆς μου, κάλλος ἰδεῖν τὸ
Θεῖον.

Ξένος ὡς βιώσας, ξενοπρεπῶς ὁ Κτίστης, ἀφθάρτισε
σὸν Σκῆνος.

Ὅμβρους οὐρανίους, ῥάνον εἰς ἀκάρπους, καρδίας
ἡμετέρας.

Πῶς σὲ ἀνυμνήσω, ὃν ἀρρήτῳ δόξῃ, ἔστεψεν ὁ Παν-
τάναξ;

Ρήματι καρδίαν, σῶμα δὲ τῷ ἄρτῳ, ἔτρεφες σοῦ
ποιμνίου.

Σῶμά σου τὸ Θεῖον, πλουτοῦσα Ἐκκλησία, γάννυται
Ζακυνθίων.

Τυφλοὺς σὺ δαιμονῶντας, χωλοὺς καὶ νόσον πᾶσαν,
ἰᾶσαι ὁσημέραι.

ὑπὸ πολλοῦ τοῦ πόθου, τολμήσας ἐπαινέτης, γενέ-
σθαι σύγγνωθί μοι

Φαῖδρὸς ὢν τὸ πνεῦμα, ὀρίζοντα δὴ στίλψον τοῦ
Χριστωνύμων γένους.

Χάριν σοι κατ' ἄμφω, ὁμολογοῦντες μύστα, ὕμνου-
μεν εὐχαρίστως.

Ψάλλομεν συμφώνως, ᾠδὰς σοι Ἱεράρχα τὰς εὐχα-
ριστηρίους.

Ὡφθης ἐκμαγεῖον, κανὼν γνώμων καὶ τύπος, Πάτερ
ἀγιωσύνης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

Τρισάγιε Θεέ μου, συντήρησον τὸν Κόσμον, Πρεσ-
βείαις Ἱεράρχα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ

Χαρμονή τῶν νόων, καὶ βροτῶν Παρθένε, δός μοι
πταισμάτων λύσιν.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὸν μέγαν Ἀρχι-
θύτην.

Π Ο Ι Η Μ Α

Ἀρχοντες καὶ μεγιστᾶνες, νέοι γέροι καὶ παιδιὰ
Θάνατος μᾶς περιμένη, καὶ λιποὶ πτωχολογία
Τί μὲ κυτᾶξεις ἄνθρωπε καὶ γὰρ ἄνθρωπος ἤμην
καὶ ἀπὸ μίαν ὥς καὶ σὺ εἶμαι πλασμένος ζύμην
καὶ γὰρ ὑπῆρχον ἄλλοτε ὅτι καὶ σὺ σε τώρα
καὶ σὺ ὥς εἶμαι, τώρα γὰρ νὰ γείνη θάλλῃ ὥρα,
τὸ δρέπανόν του τὸ βαρὺ ὁ θάνατος συστρέφει,
μικροὺς μεγάλους ἅπαντας θερίζει, καταστρέφει
τὴν ἡλικίαν τίτλους καὶ εὐγένειαν δὲν βλέπει
καὶ τὴν σκληρὰν τ' ἀπόφασιν ποσῶς δὲν μετατρέπει
Τὸ σκῆπτρον, τὸ διάδημα, τὴν μεγαλοφυίαν
στοῦ Τάφου, τὴν ἰσότητά, τὴν ρίπτει μ' εὐσπλαγχνίαν
Καὶ πλούσιον καὶ πένητα ἄρχοντα στρατιώτη,
εἰς τάφου φυλακὴν στενὴν τὸν καθιστᾷ δεσμώτη.

Καὶ ὁ ἀνέμοστρόβιλλος, γοργῶς, περνᾷ τὸν χρόνον
καὶ τὴν σκηνὴν, τοῦ σύμπαντος, ὁ Θάνατος σαρώων
Ὡς εἰς τὸν βράχον θραύεται τὸ ἐν μετὰ ἄλλο κῦμα
αἱ γενεαί, παρέρχονται καὶ σπῶσιν, εἰς τὸ μνῆμα.

Ὁ Θάνατος ὑψοῦται

Καὶ ἡ Γῆ ἐν κοιμητήριον, Ἰωσαφὰτ ἀπλοῦται.
Στρέφει ὁ κόσμος ἅπαντα, εἰς κάθε γύρισμά του
ἓνα, κρημνίζει ἀπὸ κεῖ, κιᾶλλον ἐκεῖ σηκώνει,
καὶ κείνος ποῦ σηκώνεται πατὴρ τὸν ἀποκάτου
καὶ λησμονεῖ τε καὶ αὐτὸν θὰ τὸν ποτήσουν σκόνῃ
Ἀνθρώπε ὑπερήφανε σταμάτησον τὸ βῆμα
καὶ μετὰ προσοχῆς πολλῆς θεώρησον τὸ μνῆμα

Πῶς γίνεται, τὸ ἄχαρον, καὶ ἄφθαρτον σου σῶμα
ποῦ χῶμα ἦτο πρότερον καὶ θὲ νὰ γίνῃ χῶμα.
Βλέπετε μὴν πλανηθῆτε εἰς τοῦ κόσμου τ' ἀγαθὰ
Εἰς τοὺς θησαυροὺς, τὰ πλούτη εἶναι ὅλα περιττὰ
Ὅμως μετὰ τὸν θάνατον, ὑπάρχει κόσμος ἄλλος
Ἐκεῖ ἔναι τίτλος καὶ βαθμός, ἐκεῖ πλοῦτος μέγας
Χρυσὴ τε μὲν ἡ ἀρετὴ ἀθάνατον βραβεῖον,
μακαριότης ἅπανσι μακρὰν ἀπὸ δακρύων
Λοιπὸν, στήν χώραν τοῦ οὐρανοῦ, ἂν θέλεις, σὺ νὰ
[φθάσῃς]

Εὐαγγελίου τὴν ὁδὸν φρόντισον, νὰ περᾷσῃς.

Καὶ ἰδοὺ σκολήκων βροῦμα καὶ δυσοδία
Τὸ ἄνθος μαραίνεται
Τὸ φύλλον ξηραίνεται

Ὁ κόσμος περνᾷ,

Καὶ μόνον ὁ θάνατος
ὑπάρχει ἀθάνατος
Αὐτὸς ποτέ, δὲν γυρνᾷ.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ πρέπει δόξα.

Μὴν Δεκέμβριος Ἀμέθωτος

Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι

1. Ἀγίας Μυρόπης Λειμωνὰρ Ἀθῆναι 1873 Δβ. 2
2. Νεομαρ. Ἀγγελῆ » » » 3
3. Ἀγίας Βαρβάρας Ἀθῆναι 1915 » » 4
4. Ἀγίου Σεραφεῖμ » 1895 » » 4
5. Ἀγίου Νικολάου » 1900 » » 6
6. Ἀγ. Σπυρίδωνος Βενετία 1895 » » 12
7. Ἀγ. Ἐλευθερίου Κεφαλληνία Δβρ. 15 1899
8. Ἀγ. Θεοφανοῦς Κων)πολις » 16 1857
9. Ἀλ. Διονυσίου Αἰγίνης Ζάκυνθος Δβρ. 17 1876
10. Ἀγ. Μοδέστου Ἀθῆναι 1880 Δβρ. 18
11. Ἀγίας Ἀναστασίας Σμύρνης 1899 Δβρ. 22
12. Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων Ἀθῆναι 1877 23
13. Ἀγίου Εὐθυμίου 10 Κων)πολις 1897 26
14. Ἀγίου Στεφάνου Κων)πολις 1885 27
15. Ὁσίου Γεδεὼν 10 Βόλος 1888 Δ)ρίου 30

Ἀθῆναι Νοέμβριος

Γεώργιος Βουτέρης Ἱερεὺς

Ἐφημέριος Ὁσίου Μελετίου

Οἰκία ὁδὸς Ἀγίου Μελετίου ἀριθ. 99α.

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἀρχιεπίσκοπος Αιγίνης καὶ Πόρου Πολιοῦχος Ζακύνθου